

Исторически сведения за Балканската война и участието на алфатарци

На 5.10.1912г. започва Първата Балканската война. Тя е в резултат на несправедливите решения на Берлинския конгрес (1878), който оставя големи територии, населени с българско, гръцко, сръбско и албанско население в пределите на Османската империя. По силата на Берлинския договор България е разпокъсана на няколко части като Македония и Одринска Тракия са върнати под пряката власт на султана.

Военнополитическите реалности в региона налагат сключването на съюз между България, Сърбия, Гърция и Черна гора. Нито една от тези държави не може сама да води успешна война срещу все още силната във военно отношение Османска империя.

На 5 октомври 1912 г. България, Сърбия и Гърция обявяват война на Османската империя. Според постигнатите военно - политически цели и решените задачи, участието на българската армия във войната условно може да се раздели на два периода: първи – от 5 октомври 1912 г. до 16 януари 1913 г. и втори – от 17 януари до 13 март 1913 г. Първият период включва Лозенградската, Люлебургаз-Бунархисарската и Чаталджанската операция, бойните действия на 7-а пехотна рилска дивизия, на Родопския, Хасковския и Кърджалийския отряд. През втория период българската армия отразява настъплението на Чаталджанската и Галиполската армия и провежда Одринската операция, с което се слага край на войната.

На 13 март българската армия превзема Одрин и разгромява голяма противникова групировка начело с коменданта на крепостта артилерийски генерал Шукри паша. Одринската операция е най-високото постижение на военното изкуство на Българската армия през Балканската война. С овладяването на Одрин са постигнати важни военнополитически и стратегически резултати, довели до края на Балканската война. Според подписания на 17 май 1913 г. в Лондон мирен договор, Османската империя отстъпва на държавите от Балканския съюз „всички територии върху европейския континент на запад от линията Енос върху Егейско море до Мидия върху Черно море“. Решаващ принос за победата има българската армия, която изнася основната тежест на войната и понася най-много загуби – 84 454 убити, ранени и починали от болести. Загубите на всички останали войски от Балканския съюз са общо около 40 000 души, т.е. по-малко от два пъти в сравнение с българските.

Лондонският мирен договор изправя съюзниците пред непреодолими противоречия по най-важния въпрос – разпределението на освободените територии. Правителствата на Сърбия и Гърция застъпват схващането, че всяка страна трябва да задържи за себе си онези земи, които е овладяла в хода на военните действия. По силата на това „право“ те вземат решителни мерки за трайно окупиране и денационализиране на Македония като ликвидират българските църкви и училища.

На 19 май 1913 г. двете държави подписват Договор за приятелство и Отбранителен съюз, с което военният им сблъсък с България става неизбежен.

Не разполагаме с точни сведения колко са били мобилизираните алфатарски мъже, сражавали се на позициите при Чаталджа, Люлебургас, Караагач, Собачкьой и др. По данни от историческите хроники в битката за Одрин се сражават алфатарците Иван Гагов, Георги Гагов, Ангел Данчев Банков и други. След превземането на Одринската крепост редник Ангел Банков е включен в охраната на Шукри паша.

В двете Балкански войни /1912-1913г./ загиват 17 войника от Алфатар

№ по ред	Име, презиме , фамилия	Войскава част, в която е служил	Дата на смъртта	Място, на което е загинал
1.	Иван Стоянов Великов	31 п. полк	16.11.1912 г.	Кара Агач
2.	Друми Димитров Йонков	31 п. полк	15.11.1912 г-	Варна
3.	Жеко Колев Гагов	44 п. полк	15.11.1912 г.	Субатчюю
4.	Георги Иванов Карапачев	31 п. полк	15.07.1913 г.	Царево село
5.	Георги Русев Русков	31 п. полк	15.07.1913 г.	Царево село
6.	Въндю Станев Попов	31 п. полк	15.07.1913 г.	Русе - болница
7.	Неделчо Лечев Неделчев	31 п. полк	15.07.1913 г.	Люлебургас
8.	Иван Илийков	20 доп. полк	13.10.1913 г.	София
9.	Симеон Раев Сивов	31 п. полк	10.03.1913 г.	Кашм. поле
10.	Георги Хърсев	44 п. полк	13.10.1913 г.	Колиби
11.	Тодор Минков	4 пион. друж.	13.10.1913 г.	Кара Агач
12.	Георги Желев Лазаров	44 п. полк	10.11.1913 г.	Собачкьой
13.	Димо Михалев Димов	31 п. полк	25.07.1913 г.	Султантепе
14.	Желю Драганов Тарколев	31 п. полк	10.06.1913 г.	с. Вакеа
15.	Иван Костадинов Иванов	31 п. полк	12.11.1913 г.	Черкезкьой
16.	Иван Славов Добриджиков	31 п. полк	12.01.1913 г.	гр. Чорлу
17.	Станю Михалев Начев	31 п. полк	01.12.1913 г.	София-болница

Прекланяме се пред паметта на доблестните мъже загинали в името на справедлива кауза и за свободата на България!